

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an . . . . 530 Lei Parohiile cl. II. și particulari . . . 400 Lei Parohiile cl. III. și subclasă . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>DUPĂ TARIFUL STABILIT DE CONSILIUL EPARHIAL.</p> <p style="text-align: center;">◀▶</p>
--	--	---

Am descoperit o carte!

Strigătul acesta nu e mai prejos de acela, pe care marinarii lui Columb, nerăbdători de a ajunge la țarm, l-au scos din toate puterile lor: pământ! pământ! „Pământ“ înseamnă pentru ei sfârșitul suferințelor și al îndoelilor care-i rodeau; pământul însemna mântuire.

Cartea, pe care am descoperit-o eu, nu tratează cine știe ce temă senzațională, bună pentru o anumită vârstă. Ea nu e o carte de scandal; dimpotrivă. Reclamă nu i-a făcut nimeni fiindcă lucrul bun nu are nevoie de reclamă.

Ațiunea ei nu se petrece nici la poli, nici la Ecuator și nici la tropice, pentru că n'are acțiune; ea se desvoltă mai târziu în sufletul celui care o va citi și urma.

Nu e o carte de aventuri pentru copii, ci e o carte pentru toți, mai ales pentru oamenii mari.

Strigătul „pământ“, spuneam că înseamnă pentru oamenii lui Columb, scăpare, mântuire.

Ei bine, cartea noastră cheamă și ea la mântuire, dar nu la mântuirea trupului ci a celui element permanent, căruia îi spunem „suflet“. Ea se cheamă în traducerea românească, „Urmarea lui Hristos“. Cine a scris-o și când, n'am putea preciza. Destul că e foarte veche. Sub oblăduitoarea domnie a gloriosului domn, Matei Basarab, cumnatul său, Udriște Năsturel din Fierești a tradus această carte din latinește în slavonă. Desigur, se simțea și pe atunci nevoia unei asemenea cărți. Titlul latin suna astfel: „Imitatio Cristi“ și traducătorul român făcea în prefață, poate pentru prima dată, prețioasa mărturisire, că noi, neamul a-

cesta de trudnici ai brazdei și luptători, ne tragem dela Roma.

Cartea e o retipărire, după cum ne spune acel admirabil preot, Toma Chiricuță dela București, în introducerea pe care o face:

„... Nu e o traducere nouă, ci o simplă reeditare a unei traduceri vechi, datorită unui bun și luminat creștin: Munteanu, și pe care a tipărit-o, acum o generație în urmă, pe a lui cheltuială și cu călăuzirea spirituală a Arhiepiscopului Nifon Ploeșteanul, cunoscutul binefăcător și cititor de tipărituri populare: Comerciantul Iorgu Dumitrescu din Târgul Răcari, acum trecut în lumea dreptilor“.

Cartea „Urmarea lui Hristos“ este, după afirmația aceluiași preot, cea mai mult citită după Sf. Scriptură, și, Sfânta Scriptură aceea despre care vorbim, dar „n'avem timp“ s'o citim și mai cu seamă s'o urmăm.

Cartea aceasta au purtat-o în lungi marșuri în ranițele lor, soldații francezi și, după înfrângerile din Flandra, au citit-o pentru a se mângâia.

Cartea aceasta au citit-o și o citesc răniții din spitale și alături de pâinea amară a lagărului, formează hrana de toate zilele a prizonierilor. Ea dă hrana de care nimeni nu flămânzește pentru că ne arată adevărul și calea vieții, pe care, noi orbii, o ocolim.

Deschidem cartea și citim câteva capitole, care vorbesc dela sine:

„Urmează lui Isus Hristos și te leapădă de toate deșertăciunile lumii“.

„Să ne ferim de prisosul în vorbă“.

„Necazurile ne sunt de folos“.

„Iubirea de singurătate și tăcere“.

„Nu desnădăjdui în suferință“.

„Nu socoti că pacea ta o vei găsi în oameni”.

„Muritorule, gândește-te la moarte!”

Ne oprim aici.

Fiecare capitol este urmat de o meditație asupra celor cuprinse în el.

Da, cititorule, grăbit totdeauna când e vorba de cele sfinte, am descoperit o carte; citește-o și tu!

Ion Nicola

Căminul Cultural sătesc

În aceste vremuri istorice pentru Neamul nostru se impune ca Națiunea să-și grupeze pe toți fiii săi și oamenii de bine din sat în singura Asociație Culturală locală care este Căminul Cultural.

Căminul Cultural sătesc este focarul cultural care adună și cultivă sentimentele spirituale, naționale și gospodărești ale satului. El este așa zisă gruparea ideală care prin părăsirea oricărei dușmăni politice sau personale se străduiește să ridice neîncetat starea sănătății, a muncii, a sufletului și a minții tuturor locuitorilor din sat. El este vatra de lumină care permanentizează legătura sufletească a sătenilor cu cartea, cu corul, cu cooperativa și tot el conservează și păstrează credința și datinile din bătrâni.

Căminul Cultural este o școală de oțelire a caracterului prin muncă cinstită închinată Națiunii și Tronului care înlătură asperitățile politice și toate relele din sat.

Căminul se străduiește neîncetat la transformarea totală a satului prin deșteptarea conștiinței personale a membrilor săi, deschizând în viața fiecăruia orizonturi noi de aspirație morală, națională și o nezdruccinată încredere în destinul nostru național.

În aceste vremuri când dușmanii Neamului pândesc în umbră, se impune ca toate energiile și puterile de creație din sat să se grupeze în Asociația Căminului Cultural care cimentează și salvgardează interesele familiei, credinței și ale Națiunii. Căminele Culturale sătești sunt conduse și sprijinite în opera lor de ridicare a satului de către Căminul Cultural Județean alcătuit de către reprezentanții tuturor instituțiilor și factorii cei mai proeminenți ai vieții noastre culturale din județ. Deasupra tuturor acestor organe culturale locale veghează neîncetat ochiul atent al Suveranului și al Mareșalului cari ajută întreagă opera culturală a țării prin ctitoria Regală care este Fundația Culturală „Regele Mihai I.”

Pr. Ion Racoveanu

Contribuțiuni la cunoașterea creștinismului românesc.

O descoperire arheologică senzațională.

Problema originii creștine în Dacia a fost mult timp discutată. S'au adus o seamă de argumente cu privire la misionarii creștini din Nordul Dunării. D-l prof. Gh. Brătianu, spune că textele sunt vagi: o aluzie a lui Tertulian pare a fi contrazisă de Origen.¹ Mărturiile epigrafice au fost contestate, iar studiul d-lui C. Daicoviciu,² spune d-l G. Brătianu, a pus lucrurile la punct: nu e nimic creștin în piatra dela Turda, nici în inelul dela Sarmisegethuza. Cele șapte stele ale basoreliefului din acest oraș sunt semne planetare, fără îndoială mitriace. Inscripția din Napoca, a cărei monogramă trecea drept creștină și care figura în toate istoriile noastre bisericești,³ se reduce la formula: *Opto, sit tibi terra levis*, a tradiției păgâne. Crucile săpate pe lămpile de teracotă sau pe vasele descoperite în Oltenia, pot fi ornamentații fără vre-o semnificație religioasă, sau o marcă oarecare și, conchidea d. C. Daicoviciu: „Faptul este că până acuma, nu există nici o indicație sigură, cu caracter istoric, arheologic ori epigrafic a existenței creștinismului în provincia lui Traian, până la Aurelian”. Totuși mult regretatul Vasile Pârvan, în valoarea sa lucrare, presupunea existența și prezența câtorva creștini răzleți, în orașele dace, dar nimic nu dovedește, până la sfârșitul secolului al III-lea și la părăsirea provinciei, existența unor comunități creștine, aflate în mare număr în atâtea alte părți ale imperiului, și mai ales în Orient.⁴

Astfel au stat lucrurile până deunăzi, dar o întâmplare fericită face ca tinărul arheolog Kurt Horedt să găsească în bogatul muzeu Bruckental din Sibiu o inscripție latină de după epoca de părăsire a legiunilor din Dacia Traiană, cu monogramul lui Hristos, înscris într'un cerc. Localitatea unde s'a găsit această piatră, este comuna Bietan, din județul Târnava-Mare, la Sud de Dumbrăveni. Textul inscripției scris cu litere „ajurate” pe o tăbliță de bronz, e simplu: „*Ego Zenovius votum posui*”, adică „Eu Zenovie pusei (această) danie”.

1. G. Brătianu: O enigmă și un miracol istoric: poporul român, Buc., 1940, p. 92.

2. C. Daicoviciu: Există monumente creștine în Dacia Traiană din sec. II—III? în Anuarul Inst. de studii clasice, Cluj, II, p. 192 sq. p. 203; cf. și G. Brătianu, o. c., p. 92.

3. Dr. Ioan Lupaș: Istoria bisericească a Românilor ardeleni, Sibiu, 1918, p. 7 sq.; vezi și V. Pârvan: Contribuțiuni epigrafice la istoria creștinismului daco-roman, Buc., 1911.

4. G. Brătianu, o. c., pp. 92—93.

Cu privire la această senzațională și valoroasă descoperire arheologică, contribuție fidelă la istoria creștinismului, tot d. C. Daicoviciu ne spune: „Dania e, în cazul de față, cercul de bronz cu monogramul lui Hristos în forma în care acest monogram e întrebuițat de pe vremea lui Constantin cel Mare...“ Ea trebuie pusă la o dată târzie, secolul al III-lea, deci posterioară retragerii legiunilor din Dacia. O dată mai precisă nu se poate stabili... Și mai departe spune:

„Firește, că în legătură cu această inscripție latină se pune în primul rând întrebarea, cine e acest Zenovius și pentru ce așează el la Bietan o pisanie creștină cu semnul Mântuitorului. Că e un creștin, nu încapă nici o îndoială. Va fi fost un localnic credincios al Evangheliei sau un misionar ce propovăduia cuvântul mântuirii pe aceste plaiuri? Răspunsul nu e ușor de dat. Pentru calitatea de localnic, ar pleda lucrarea mai simplă, cu caracter local al inscripției (monogramul putând fi achiziționat dintr'un atelier din împărăția romană), iar pentru calitatea de misionar ar vorbi numele Zenovius, care e destul de rar și ne trimite înspre Orientul creștin, deși nimic nu ne împiedecă a presupune că și un localnic, primind botezul, și-a putut lua acest nume după vreun martir sau misionar necunoscut. Motivul pentru care se așează la Bietan această danie nu poate fi altul decât acela că aici se afla o comunitate creștină în jurul unui sanctuar sau loc de cult creștin. Cine erau acești creștini, e o întrebare pe care trebuie s'o discutăm mai amănunțit. În primul rând, limba latină întrebuițată în inscripția votivă ne dă o explicație suficientă: credincioșii erau de limbă latinească, deci Romani, sau romanizați. Dar aceștia nu puteau fi în inima Transilvaniei, decât populația daco-romană rămasă pe loc, cu tot ordinul de retragere al lui Aurelian“. ⁵ *Această dovadă arheologică, ne arată vechimea creștinismului în Dacia și a unor comunități creștine autohtone. E bine să ținem seama de ea!!*

Prof. C. Rudneanu

5. „Universul“ din Noembrie 1942.

Nu te aprinde împotriva răufăcătorilor și nu-ți întărâta râvna împotriva celor fără de lege, fiindcă răufăcătorul n'are viitor: sfeșnicul celor nelegiuți se stinge.

[PROVERBE, XXIV, 19—20]

Noi și războiul sfânt.

IV.

Carnea și sângele, pământul țării și bogățiile ei, concepția despre Dumnezeu, lume și viață — constituie patrimoniile specifice — ale fiecărui neam, — aceste patrimonii le creiază clima, pământul, sângele și Dumnezeu. Amestecarea națiilor fără a se ține socoteală de aceste patrimonii — constituie un nou babilon, o crimă, — un război care se declară sufletului, patrimoniului spiritual al națiunii și indirect lui Dumnezeu.

Un stat naționalist nu-și impune principiile altui stat, el recunoaște specificul fiecărei națiuni, — de acea principiile naționaliste nu se pot exporta sau importa.

Naționalismul este împotriva acelor doctrine care nu admit națiunea, cum e bolșevismul și iudaismul.

Și fiindcă bolșevismul este creația cea mai diabolică, isvorită din duhul lui Iuda, care nu s'a spânzurat — și a rămas ca să conducă pe jidovii de după Hristos, rămași fără patrie ca să nu-și de-a odihnă până nu vor lăsa toate popoarele fără patrie și fără religie.¹

Și fiindcă primejdia cea mare care amenință întreaga omenire este bolșevismul, deoarece el nu este numai ruinător de nații, „e cel mai sălbatic și crâncen dușman al creștinismului — din câți au apărut în lumea istoriei“, (N. Crainic) e ucigaș de suflete, ruinător de civilizație, răsturnătorul tuturor principiilor morale, — voi face o privire fugară asupra acestei doctrine pentru a se vedea, că nu se exagerează de loc când se spune că războiul Europei împotriva bolșevismului este sfânt.

„Acolo unde apare bolșevismul, dispare conștiința creștină, se atrofiază sentimentul frăției și al dragostei, se înjosește tradiția care a clădit o națiune, se deslipește omul de cer și se transformă în animal cu două picioare, care nu mai poate gândi nimic, nu mai poate crede nimic, nu mai valorează nimic, el poate fi împușcat în masă, poate fi lăsat să moară în masă, (N. Crainic) carnea lui se poate vînde în măcelărie, se poate orice numai să triumfe bestiala concepție bolșevică.

Și de pe ruinele omului creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu se înalță omul creat după chipul și asemănarea diavolului, — se înalță fiara creiată de duhul urii lui Iuda și prosperează o singură rasă, aceea a lui Israil.

1. Teodor M. Popescu în Gândirea Iun. 1942.

Este un adevăr deplin verificat că, în istoria tuturor revoluțiilor comuniste, care au zburciat Europa în timpul celor două războaie, nu se amintește de nici un rabin, ucis de revoluționari, — nici o sinagogă nu a fost distrusă, tablele legii n'au fost călcate în picioare cum au fost icoanele sau vestmintele sfinte; osemintele propoveditorilor lui Iehova n'au fost profonate ca moaștele sfinților.

Aceasta nu numai fiindcă marxismul este creația jidanului Karl Marx, ci fiindcă în întreaga lume comunismul a fost propovedit și condus 80% de jidani, „aici se ascunde întreaga tragedie a creștinismului în lupta lui cu comunismul mascat în Iudaism.“²

Privind acum frumsețile morale ce răsar de pe urmele jertfei ostașilor noștri și a tuturor celor ce luptă împotriva bolșevicilor, vom recunoaște, că războiul acesta este: — „războiul ordinii împotriva anarhiei, al religiei împotriva ateismului, a lui Dumnezeu împotriva lui Satan — și că participarea neamului nostru la acest război este cea mai frumoasă faptă de arme și de credință românească“.³

Pe unde trec ostașii noștri și toți ceice luptă împotriva bolșevicilor, se redeschid catedrale și biserici mărețe, moaștele nu se mai profanează, ci se cinstesc, Preoții și oamenii de bine nu se maiucid, — familia, mama și copilul nu se mai chinuesc ci se cinstesc; în locul mamei denaturate și a copilului, merit să crească fără suflet, fără mamă, apare „icoana mamei cu copilul în brațe, ofrandă îngerească în gloria zilei de mâine“.⁴

Prin țara „enigmelor și a contrastelor“ prin Rusia sovietică pe unde trec soldații însoțiți de preoții care se roagă și-i binecuvântă, se botează copii cu miile, mulțimile se împărtășesc, răsună toaca de vecernie și clopotul de liturghie.

Ostașii care luptă sub semnul crucii, „sunt uneltele providenței divine în acest război când Dumnezeu cârmuiește istoria lumii spre un nou sbor creștin“,⁵ iată de ce războiul acesta se numește sfânt...

În lumina celor spuse ne dăm seama că acest război nu se va termina atunci când va înceta bubuitul tunului, — el va continua cu multă înverșunare pe teren spiritual, și biruință deplină vor avea acele popoare, care-și vor

fundamenta temelii vieții de stat pe principii creștine.

Viața unei națiuni o înalță sufletul, și toate creațiile sufletului; arta, cultura, tehnica, știința, trebuie să fie străbătute de sufletul Evangheliei creștine.

Duhul lui Hristos să străjuiască în universitate, în armată, în fabrică, la teatru — ca și în conștiința scriitorului care mănuieste condeiul, pentru a adăpa sufletul însetat după lumină și învățătură.

Pentruca sufletul neamului să fie călăuzit pe acest drum, preotul are un rol hotărîtor, la umbra acestui ideal, misiunea noastră va fi mare și frumoasă, iar neamul va supraviețui vremile și vom învinge. Oricât ar fi de grea răutatea zilei să nu ni se nmoaie inima, să nu ne temem, să nu ne pierdem cumpătul, să avem credință în Dumnezeu și ne vom mântui.

Pr. Terente Radu

RECENZIE

Diac. Dr. Gr. Marcu: „Mythos“

Sibiu, 1942, pag. 39.

Harnicul profesor dela Academia Teologică „Andreiană“ din Sibiu, Păr. Diacon Dr. Gr. Marcu, a publicat în colecția „Problemele Vremii“ din Sibiu amintita broșură, prilejuită de lucrarea recent apărută, a D-lui profesor Lucian Blaga dela Universitatea Daciei Superioare: „Religie și Spirit“. În cartea lui Blaga, la capitolul „Starea mistică și credința“ (pag. 137-149), se susțin mai multe erezii cu privire la dumnezeirea Domnului Isus Hristos, reactualizând autorul teoria lui Strauss, Renan etc., după care Iisus a fost un om simplu, dotat numai cu „putere supraumană“, de a duce la îndeplinire mitul mesianic.

În espunerea sa păr. Marcu pleacă, dela înțelesul cuvântului mit care înseamnă povestire neadevărată, ficțiune, basm, legendă, și arată că mitul a jucat un rol important în religiile popoarelor păgâne, spre a se explica originea zeilor și a lumii, dar nu are ce căuta în creștinism, care este religia adevărului, descoperită de însuși Fiul lui Dumnezeu. Pentru iudei și filosofii păgâni, e drept că religia cea nouă se întemeiază pe mituri. Împotriva lor ia atitudine hotărîtă sf. ap. Pavel în epistolele sale pastorale, îndemnând pe Timotei și Titca să se ferească de „basmelor cele lumești și bă-

2. St. Ionescu: Dela Petru cel Mare la Stalin, pag. 223-224.

3. Teodor M. Popescu. Gândirea Ian. 1942.

4. Nichifor Crainic: Germania și Italia, pag. 129

5. Gândirea. Ian. 1941. (N. Crainic)

bești" cari se împotrivesc învățaturii sănătoase și nu încurajează sporirea împărăției lui Dumnezeu în lume. Acest basm se pare că a fost pus în circulație de iudei (Tit. I 14), pe cari ulterior le-au adunat în Talmud, debitând tot felul de calomnii la adresa Domnului Iisus Hristos. Contra mitologilor mai iau atitudine apologetii creștini dar i-au învins cu arma *adevărului*.

Timp de un mileniu Biserica s'a bucurat de liniște din partea mitologilor, când în secolul al 17-lea apar din nou pe arenă după protestanții raționaliști le pregătesc terenul negând caracterul inspirat al sf. Scripturi. De astă dată mitologii nu mai sunt iudei sau păgâni, ci creștini, ba unii chiar teologi. Sub semnul *nouei concepții* apar o puzderie de „Vieți a lui Iisus" în care chipul evanghelic al Mântuitorului e de nerecunoscut.

Păr. Marcu schițează apoi lucrările mai de seamă, arătând și semnificația cuvântului *mit* la unii biografi ai lui Iisus și conchide că aceștia sau îl reduc pe Iisus la o pură ficțiune sau că denaturează realitatea, adevărul curat augmentându-o cu elemente ireale, cu ficțiuni.

Pentru mitologii cari aparțin primei categorii (Kalthoff, Jensen etc. Iisus Hristos n'a existat nici decum. Pentru cei din categoria II-a (Strauss, Renan etc.) El se reduce la rolul unui rabi excepțional pe care spiritul popular l-a idealizat. Și după unii și după alții valoarea istorică a evangheliilor e scăzută. Minunile evanghelice n'ar fi reale, ci numai niște mituri, cari s'au făurit abea prin veacul II.

Ajungând la dl Lucian Blaga, autorul constată că „Iisusul" lui Blaga aparține categoriei a II-a. (Strauss, Renan etc.) Iisus e ființă omenească, dotată cu „puterea supraumană" de a duce la îndeplinire mitul mesianic. Iisusul lui Blaga însă nu-i Dumnezeu adevărat și om adevărat cum credem noi creștinii ortodoksi. E păcat că Dl Blaga actualizează pentru prima dată la noi la Români lupta pentru mitul lui Hristos, — lucru de care poporul român până în prezent a fost scutit — dând apă la moara subminatorilor religiei și credinței creștine, cari se tot înmulțesc.

Lucrarea prezentă — ca și celelalte — a păr. Dr. Gr. Marcu vedește o aleasă pregătire și un deosebit simț critic. E întocmită cu luarea în considerare a unei bogate literaturi de specialitate și a unei riguroase metode științifice.

O recomandăm studenților teologi, profeilor și intelectualilor.

Dr. Z. Muntean

PRIETENI BUNI.

Vecini sânt ei cu casa,
Vecini și cu pământul,
Dar una li-e durerea
Și una li-e și gândul.

Măicuțele lor poartă
Mărâmile cernite,
Abia se 'nvârt prin casă,
Așa-s de năcăjite.

Părinții amândurora
De mult sunt duși la luptă,
Acasă cu năcazuri
Ei singuri azi se luptă.

Băieți, cari altădată
Zburdau copilăria,
Grijesc de rândul casei
Și poart' economia.

Ei prind și ară'n patru
În holda lor veșină
Și pun în claie fânul
Acasă în grădină.

Când merg s'aducă lemne,
S'ajută de le-adună,
Le 'ncarcă potrivite
Și pleacă împreună.

Ei cântă aceeaș doină
Pe coastă către casă,
Și poate aceeaș cină
Le-o pune și pe masă.

Aceeaș li-e și vârsta,
Acelaș li-e și gândul
Cum umblă astăzi vremea,
Acuș le vine rândul.

G. B.

Ș T I R I

Personale. Prea Sfinția Sa Episcopul nostru Veniamin a călătorit Luni seara la Sibiu, iar de acolo a plecat Joi la București, în vederea aranjării unor chestiuni ale episcopiei.

La examenul de calificare preotească, sesiunea ordinară de vară, ținută în 1 și 2 Iulie a. c. s'au prezentat următorii 14 absolvenți: Teodor Atneaga, Zamfir Boldea, Ioan Feriug, Viorel Filip, Victor Iclozan, Aurel Lazăr, Dumitru Meret, Ghe. Milovan, Gh. Mitrică, I. B. Mureșeanu, C. Olariu S. Stanca, Mihai Văcărescu și I. Zgârcea (3 cu mențiunea distincție, 6 cu *f. bine*, 3 cu *bine* și 2 cu *suficient*). Deci, toți au fost promovați.

O mănăstire pe Valea Bistrel. Un grup de credincioși din comuna Glimboca a luat frumoasa hotărâre de a ridica un lăcaș mănăstiresc în locul numit *biserica bătrână*. Gândul acesta evlavios cinstește pe bravii inițiatori, cari cu fapta lor desmeticesc lumea de astăzi cuprinsă de o nebună alergare după averi și pricopsiri pe toată linia. Laudă lor și... Dumnezeu să le ajute ca să-și îndeplinească dorința!

Donațiune. Din prisosul inimii sale creștinești, dl. *Zaharia Hinda* din Petnic a donat pe seama sfintei noastre biserici din această comună o *evanghelie* și o *cruce* în valoare de 13.000 Lei. Dumnezeu să însemneze în cartea vecinicii această vrednică faptă!

Mare concert simfonic, coral și orchestral aranjează în seara zilei de 11 Iulie a. c. Reuniunea română de cântare și muzică din Caransebeș. Concertul având de scop să contribuie pentru *Darul ostașului*, are toate șansele să atragă public numeros, cunoscute fiind și meritele artistice ale Reuniunii din Caransebeș.

Mersul războiului. În timpul din urmă războiul a luat din nou proporții. În Răsărit trupele române împreună cu cele germane au cucerit în ziua de 1 Iulie Sevastopolul, una din cele mai puternice fortărețe din lume. În sectorul de mijloc germanii au spart frontul rusesc înaintând vreo 300 Km, iar în Africa Feldmaresal Rommel a cucerit Tobrukul, iminentă fiind și cucerirea Alexandriei.

Predici în Catedrală. Păr. Iova Firca, ritorul binegrăitor al tainelor lui Hristos, a predicat în ziua de 22 Iunie, la împlinirea unui an de la începerea războiului nostru sfânt, precum și la praznicul Sămpe-trului.

Reviste: *Viața Ilustrată* ce apare în Cluj, este una din cele mai bune reviste de familie. Numărul mai nou are conținutul bogat și variat. Semnează: d-na Eugenia și d-l Fl. Mureșan; păr. Emil Nicolescu, un articol instructiv despre *Petru Movilă și Sinodul dela Iași*, de acum 300 ani. De o rară frumusețe literară este cuvântarea P. S. Sale Nicolae Colan la adunarea eparhială, care însă nu s'a întrunit. La cronica literară e semnalată *Cartea de rugăciuni* a P. S. S. Colan care este cartea de rugăciuni a mitropolitului Andrei Șaguna, acomodată „pe trupul vremii de azi”. Totașa se semnalează *Viața lui Iisus*, cartea d-lui Dr.

G. Muntean și se anunță o alta cu titlul *Viața Sf. ap. Pavel*, apoi lucrarea monografică a d-lui Fl. Mureșan: *Biserica din Deal*, id est vechea biserică ortodoxă română din Cluj.

Avem numai cuvinte de laudă și de admirație pentru grija cu care P. S. Sa Episcopul Clujului păstorește fiii credincioși ai Bisericii noastre și îi conduce spre fericirea răvnită de noi toți.

Revista Teologică dela Sibiu, Nr 5—6 cuprinde articole semnate: Dr. Gr. Marcu: „Iisus Hristos Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat”, fragment dintr'un răspuns dat la erezia d-lui Blaga; Dr. St. Lușța publică „Memoriul Deputațiunii Ilirice din Viena despre stările bisericești ardeliene la 1771”. Conține măsurile luate de austrieci în favorul unirii; Studiul interesant al păr. Dr. Ilarion V. Felea „Despre vămile văzduhului”, cari în fond se bazează pe învătătura bisericii. Sunt apoi și alte articole bune.

Revista se prezintă din toate punctele de vedere ca un bun organ de culturalizare. O recomandăm preoților și studenților teologi.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 3897 E. 1942.

NOTĂ OFICIOASĂ.

Se atrage atențiunea Cucernicilor preoți din eparhie, să prezinte la Banca Națională din județ (Logoj și Oravița) titlurile „*Renta de 4 1/2 din 1936*”, primite de biserici pentru despăgubirea pagubelor suferite în urma legii convertirii, pentru a se constata dacă titlurile au ieșit la sorti, la tragerile din Martie și Aprilie a. c.

Se vor încasa și cupoanele scadente la aceste titluri, pe lângă aplicarea sigiliului oficiului parohial.

Caransebeș, la 4 Iulie 1942.

Episcop:
† VENIAMIN

Consilier referent:
Dimitrie Sgăvêrdia

CONCURSE.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 1527 B. din 27 Martie 1942, se publică concurs, în termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”, pentru postul de paroh la parohia vacantă de clasa II-a, din comuna **Vasiova**, protopresbiteratul Bocșamontană.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială, în estindere de 32 jugăre.
2. Birul parohial de Lei 12.000 anual, repartizat pe credincioși.

3. Venitele stolare uzitate.

II. Indatoriri:

Nefiind casă parohială, preotul ales are a se îngriji de locuință.

Preotul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de clasa II-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului eparhial, să-și înainteze cererile adresate Consiliului parohial ort. român, din Vasiova, Prea On-lui Oficiu protopopesc al Bocșei-montane.

Reflectanții, se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea Cucernicului protoprezbiter tractual, în vre-o duminică sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua alegerii.

Vasiova, din ședința consiliului parohial, ținută la 12 Aprilie 1942.

Pr. Petru Vucu
președinte

Nicolae Boulescu
notar

In conțelegere cu mine:

Dr. Nicolae Iorgovan
protoprezbiter

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 6203 B. 1941 din 22 Noemvrie 1941, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de *capelan temporal cu drept de succesiune* pe lângă preotul Valeriu Perin din parohia de clasa II din comuna **Glogoni** cu filia Iabuca, protoprezbiteratul Pânciovei.

I. Beneficii:

1. Jumătate din sesiunea parohială în estindere de 33 jug.

2. Jumătate din birul parohial uzitat: până la 8 jug. 10 Din., până la 16 jug. 20 Din. până la 24 jug. 30 Din. până la 32 jug. 40 Din.

3. Jumătate din venitele stolare uzitate.

4. Jumătate din salariul dela Stat.

In casa parohială locuind parohul, de locuință se va îngriji alesul capelan.

II. Indatoriri:

Capelanul ales este obligat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina capelanului ales.

Ceice dorește să ocupe acest post, întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de de clasa doua, precum și binecuvântarea P.S.S. Episcopului diecezan, să-și înainteze cererile adresate comitetului parohial ort. rom. din Glogoni prin Prea On. oficiu protopopesc din Satul-nou (Ban. Novoselo).

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încuviințare a Prea On. Domn protoprezbiter tractual în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare tipic și oratorie, însă nici decum în ziua de alegere.

Glogoni, din ședința comitetului parohial ținută la 4 Ianuarie 1942.

Lazăr Popoviciu
vicepreședinte

Ion Crețu
notar

In conțelegere cu Oficiul protopopesc:

Victor Popoviciu
protopop

In baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 6717/1941 din 1 Decemvrie 1941:

Consiliul parohial din comuna **Măguri**, Protoprezbiteratul Lugojului, publică concurs pentru ocuparea parohiei de clasa III, devenită vacantă prin pensionarea preotului Iulian Bălăngianu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în întindere de 33 jughere.

2. Stola uzitată.

3. Birul parohial de fiecare număr de casă 25 kg. porumb ori bani 50 Lei.

Nefiind casă parohială preotul ales se va îngriji singur de locuință.

II. Indatoriri:

Preotul este îndatorat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale. A predica regulat în fiecare Duminecă și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă remunerație.

Toate impozitele, după toate beneficiile de mai sus, cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât ar avea cvalificația recerută pentru parohii de clasa III-a, precum și binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Eparhial, își vor înainta cererea adresată Consiliului parohial din Măguri, prin Prea onoratul oficiu Protopresbiteral din Logoj.

Reflectanții se vor prezenta cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn Protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare în sf. biserică din Măguri, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Măguri, din ședința cons. parohial ținută la 1 Febr. 1942.

Președinte :
Iulian Bălăngianu
preot pen.

Secretar :
Gheorghe Lazăr

În înțelegere cu oficiul protopresbiteral al Logojului:

Dr. Aurel Mihaescu
protopresbiter

Consiliul parohial din satul **Dragomirești**, protopresbiteratul Logojului, publică concurs pentru ocuparea parohiei de clasa III-a, devenită vacantă prin pensionarea preotului Ioan Jurca, cu termen 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană“.

I. Beneficii :

1. Sesiunea parohială în extindere de 64 jug.
2. Un intravilan de 800 st. □.
3. Un intravilan de 800 st. □. pe care s'ar putea zidi casă parohială.
4. Stola uzitată.
5. Ne fiind casă parohială, consiliul parohial se va îngriji de o locuință pe timp de un an, pentru care alesul va suporta chiria.

II. Indatoriri :

Preotul este îndatorat a-și îndeplini toate datorințele preoțești și pastorale. A predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără altă remunerație.

Toate impozitele după toate beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului.

Cei ce doresc să ocupe acest post, întrucât ar avea cvalificația recerută pentru parohii de

clasa III-a precum și binecuvântarea Prea Sf. Părinte Episcop eparhial, își vor înainta cererea adresată cnsiliului parohial din Dragomirești, prin Prea On. Oficiu protopresbiteral al Logojului.

Reflectanții se vor prezenta cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual în sf. biserică din Dragomirești, spre a-și arăta dexteritatea în tipic, cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Dragomirești, din ședința consiliului parohial ținută la 7 Iunie 1942.

Președinte :
ss. Ioan Enuica
adm. parohial

Secretar :
ss. Ioan Sălăjanu

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral:

Dr. Aurel Mihaescu
protopresbiter

No. 3427 B 1942

Acest concurs se aprobă și se publică cu aceea că, în baza aliniatului ultim al §-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial dat la 3 Martie și respectiv 14 Aprilie 1914 No. 3058 B. ridicat și la valoare de concluz congresual, cu concluzul Nr. prot. 33 ex. 1914, precum și avându-se în vedere deciziunea Consiliului mitropolitan Nr. 358 1928 din 13 Nov. 1929, se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din șed. Consiliului eparhial ținută în 27 Iunie 1942.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. R. G. Ancușă

Lumânări de ceară curată

produse ale fabricii
eparhiale de lumânări
de vânzare la **Librăria**
Diecezană cu prețul de

1.200 Lei kilogramul.

A SOSIT

Smirnă 650 lei kgr.

LA **LIBRĂRIA DIECEZANA**
CARANSEBEȘ